

## NELIPÜHI B AASTAL

(Esimene lugemine Ap2 ,1-11)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Kui nelipühapäev kätte jõudis, olid kõik ühes paigas koos. Äkki oli taevast kosta kohinat, nii nagu oleks tormituul puhunud, ja see kohin täitis kogu koja, kus nad viibisid. Ning neile ilmus tulekeeli, mis jagunesid ja jäid igaühe peale nende seast. Ja nad kõik said täis Püha Vaimu ja hakkasid rääkima võõraid keeli, nii nagu Vaim andis rääkida.

Aga Jeruusalemmas oli sel ajal palju jumalakartlikke juute kõigi rahvaste hulgast päikese all, ja kui tõusis kohin, jooksis kokku rahvasumm, ning nad kõik olid kohkunud, sest igaüks kuulis neid kõnelevat oma keelemurret. Nad panid seda imeks ja ütlesid üksteisele: kas need mehed, kes räägivad, polegi Galileast? Kuidas siis igaüks meie seast kuuleb oma emakeelt? Meie, partlased, meedlased ja eelamlased, kes me elame Mesopotaamias, Judeas ja Kapadookias, kes me oleme pärit Pontusest ja Aasiast, Früügiast ja Pamfüüliast, Egiptusest ja Küreene poolse Liibüa aladelt, samuti siin asuvad roomlased ja juudid ühes proselütidega – juudiusku pöördunudega; – kreetalased ja araablased – kuidas me kuuleme neid kõnelevat meie oma keelemurdeis Jumala suurtest tegudest? See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps104, 1ab.24ac. 29bc-30 31.34. R:30)

R: Saada oma Vaim ja loo uueks maailma pale.

Kiida, minu hing, Issandat,  
Issand, minu Issand, sina oled väga suur.  
Kui arvukad on sinu teod, Issand,  
kogu maa on täis sinu loodut.  
R:

Kui sa võtad neilt hingamise,  
nad heidavad hinge ja muutuvad jälle põrmuks;  
sina saadad oma vaimu ja nad luuakse,  
sina teed uueks maailma palge.  
R:

Issanda kirkus püsigu igavesti,  
Issand olgu rõõmus oma tegude üle.

Olgu mu laul Issandale meele järgi,  
sest oma rõõmu tahan ma leida Issandas.

R:

(Teine lugemine 1Ko12 ,3b-7. 12-13)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Keegi ei või öelda: “Jeesus on Issand”, kui ta ei räägi Pühas Vaimus. Palju on ande, mis tulevad armust, kuid Vaim, kelle kaudu nad tulevad, on üks. Ja palju on ameteid, kuid Issand on üks ja seesama. Mitmel viisil võib Jumala vägi ilmsiks saada, kuid seda kõike teeb üks Jumal kõikide sees. Aga Vaim ilmutab end kõigile ühiseks hüveks, sest kui ihu on üks ja sel on palju liikmeid – ning kuigi liikmeid on palju, ometi ihu on üks – siis niisamuti on Kristusega. Oleme ju ühe Vaimu läbi ristitud ühte Ihusse – nii juudid kui kreeklased, nii orjad kui vabad – meie kõik oleme sama Vaimuga joodetud.  
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Tule, Püha Vaim, täida oma ustavate südamed,  
ja süüta meis oma armastuse tuli. Halleluuja.

(Evangeelium Jh20 ,19-23)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesuse ülestõusmispäeva õhtul, kui jüngrid olid koos, riivis uste taga hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende keskel ning ütles neile: “Rahu olgu teiega.” Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Jüngrid olid rõõmsad Issandat nähes. Aga Jeesus ütles neile taas: “Rahu olgu teiega! Nii nagu minu Isa on läkitanud mind, nii läkitan mina teid.” Ja kui ta seda oli öelnud, puhus ta nende peale ja ütles: “Võtke vastu Püha Vaim; kellele te patud andeks annate, neile on need andeks antud, kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud.”  
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui sageli on inimesed varjanud end riivis uste taha hirmust teiste inimeste

ees, sest uus on tulnud, et rünnata vana, ja vana on ennast kaitsnud uue eest, sest pole ju olnud veel selge, kas uus parem kui vana, või mitte. Kindlasti on ajaloos nähtav ka areng selle kõige paremas mõttes. Oleks ju raske leida argumente väitele, et kristluse tekkimine juutluse vundamendile ei olnud edasiminekuks. Kuid me ei tohi unustada, et progressi ja uue korra sildi all on pahatihti toodud ka kaost ja hävingut, vabaduse ja rahu sildi all on toodud eriti alatut vägivalda ja orjust.

On üldine seaduspärasus, et kui vana hakkab ilmutama vanadusenõtruse märke, siis tuleb peagi midagi uut. Ja kuigi uus on alati hirmutav, siis jääb seegi kord vanadusenõdraks ja sureb oma loomulikku surma. Sellepärast tuleb meil siin maa pea üles leida ennekõike see, mis on ajaloo tormides püsima jäänud, ja siis sellest kinni hoida.

Me loeme patutunnistuse...

## Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jumal, halastuse isa, kes on maailma oma poja surma ja ülestõusmise läbi endaga ühendanud ja saatnud Püha Vaimu pattude andeksandmiseks – ärgu andku ta teile oma kiriku vahendusel ja nimel teie patte andeks. Nii kinnitan mina teie patud Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen.

Kas ma ütlesin midagi valesti? Kõlab üpris õudselt, kas pole? Aga tegelikult peaks iga inimene ise aimama, et kõik halvad teod, kõik patud, mis ta on teinud ja mida pole kahetsenud ega hüvitanud, on temale kinnitatud ka ilma seesuguse piduliku vormelita, ning nende eest ootab teda Jumala karistus.

Aga võibolla ma hakkam lihtsalt vanaks jääma. Kui ma noorena katoliku kirikusse tulisin, siis uskusid inimesed seal veel, et nad on patused; nad mõtlesid oma käitumise üle järele, püüdsid olla paremad inimesed, käisid tõsimeeli pihil, kahetsesid ja tegid süütegude lunastamiseks häid tegusid. Väga hästi pattude vältimine neil küll alati ei õnnestunud, aga peab ütleva, et nad tõepoolest vähemalt püüdsid.

Tänapäeval tundub aga vahel, nagu ei tohikski enam rääkida millestki muust kui Jumala armust. Jumal oleks nagu inimkonnale midagi võlgu. Ta oleks nagu süüdi, et ei jõua nii palju andeks anda, kui inimene jõuab teha tegusid, mida vanasti peeti selgelt ja ühemõtteliselt patuks.

Jah, muidugi, ega vanastigi paradiis maa peal olnud: vaimulikud võisid pidada end suurteks ülemusteks ja kirikulistega karistamatult halvasti käituda, abielulahutuste ja uuestiabiellumissoovi korral ei arvestatud kuigi palju lahkuminekut põhjendavate asjaoludega. Süütutele inimestele tehti ka siis ülekohtu. Kuid ettekujutus sellest, mis on vale ja mis on õige, mis on hea ja mis on halb, oli

kuidagi selgem.

Ei, muidugi, armsad õed ja vennad, meie võime kindlasti mõelda, et kõik uute ajastute arengud on head ja vajalikud. Kuid ikkagi tuleks vahel endalt küsida, kas Jumal ka meie moodi mõtleb? Jumal, kes on muutumatu, kes andis oma Poja kaudu maailmale Püha Vaimu ja volitas oma preesterkonda pattude andeksandmise kõrval ka patte kinnitama. Tema on pannud meile südamele: ärge kartke neid, kes ihu tapavad, hinge ei suuda aga tappa, pigem kartke teda, kes võib nii hinge kui ihu põrgus hukata! (Mt 10,28) Aamen.